Expunge molestum articulum in § 42: *οὗτοι γὰρ [τὸ] ἀνελεῖν αὐτὰς ἐκείνου βουλομένου διεκώλυσαν.*

Emenda in § 44: *εἰ τοίνυν συνέβη Κλεώνυμον μὲν ζῆν* pro *Κλεωνύμῳ*. Manifesto enim requiritur: »si enim usu venisset ut Cleonymus viveret." non »si Cleonymo accidisset ut viveret," quod sensu vacuum est.

Excidit *ἄν* in § 46. *καὶ ἡμεῖς οὐδένα ἄλλον ἠξιώσαμεν ταύτης τῆς δωρεᾶς.* Requiritur *οὐδέν' ἂν ἄλλον*, quod dudum viri docti viderunt et *ἐκ περιουσίας* demonstrant verba vicina *οὕτως ἂν ἐνεχειρίσαμεν.* Editores negant esse opus. Qui locum diligenter expenderit abesse *ἄν* nullo modo posse sentiet.

Editor ne commemoravit quidem verissimam Dobraei emendationem in § 47. *νῦν μὲν — ὅτε* (pro *ὅτι*) *λήψεσθαί τι προσδοκῶσιν.*

Vitiosum est *προείλοντο* in § 47, sed quid in eo lateat non exputo. Quaerant alii. Similiter acutioribus indagandum relinquo quo pacto § 48. constituenda sit, ubi quae sit vera scriptura excogitare non potui, sed hoc solum video neque *ὅσῳ γὰρ ἂν ταῦτα λέγοντες* sanum esse, neque *καὶ νῦν μὲν ἐβούλετο ἡμᾶς μηδὲν τῶν αὐτοῦ λαβεῖν.*

C. G. Cobet.

SOPHOCLIS LOCUS IN OEDIP. COLON. VS. 378—381. TENTATUS.

Est in Sophoclis Oedipode Coloneo locus, in quo expediendo nemo umquam aut sibi aut aliis satisfecit. Legitur vs. 378 sqq. his verbis:

τὸ κοῖλον Ἄργος βὰς φυγὰς προσλαμβάνει
κῆδος τε καινὸν καὶ ξυνασπιστὰς φίλους,
ὡς αὐτίκ' Ἄργος ἢ τὸ Καδμείων πέδον
ΤΙΜΗΙ *καθέξον ἢ πρὸς οὐρανὸν βιβῶν.*

quae ad hunc locum in Scholiis circumferuntur antiquorum magistrorum interpretationes incredibilem eorum levitatem ar-

guunt et absurdissimae sunt. Qui eas rident ipsi nihilo meliora éxcogitarunt. Sed nemo umquam poterit saniorem interpretationem excogitare· quoniam grave vitium in uno vocabulo commissum loci sententiam obscuravit ac penitus pessumdedit.

Legi nuper Bentleii epistolam ad P. Burmannum, quae in Bibliotheca Lugduno-Batava servatur, in qua Criticorum princeps ita scribit: »Equidem in duo genera dispescere soleo »veras emendationes; has appello *Grammaticas*, quae in di»ctione sola tamquam in superficie versantur; illas *λογικὰς*, »*rationales*, *philosophicas*, *mathematicas*, quae cum dictio sa»tis sana videatur, ex imo sententiae fundo feliciter eruun»tur. Priores vel a Codicibus vetustis saepe suppeditantur et »in illo genere *πολλοὶ* sunt *ναρθηκοφόροι*, in altero *παῦροι Βάκ»χοι*. Huius, opinor, modi est emendatio Lucani I. 302.

Hoc cruor Arctois meruit diffusus in arvis
Vulneraque et mortes hiemesque sub Alpibus actae.

»falsum est ex historia *sub Alpibus* et praeterea regiones istae »opulentae et amoenae contra sententiam. Stulte quoque *mor»tes*: vivos certe milites alloquebatur. Scripsit auctor:

Vulneraque et toties hiemes sub pellibus actae.

»Error librarii ALPIBUS pro PELLIBUS, quo semel admisso caetera corrector interpolavit."

Apud Sophoclem quoque *ex imo sententiae fundo* eruenda erit emendatio, quae sententiam praebeat sanam, perspicuam, lucidam, Sophocle dignam. Quis olim fuerit loci sensus ex reliquiis scripturae haud secus atque in lacuna non est admodum difficile ad perspiciendum. Idem mihi atque Elmsleio videtur qui annotavit: »*Sensus est*: *ὡς τῶν Ἀργεlων αὐτlκα ἢ νικησόντων τοὺς Θηβalους ἢ ἡττηθησομένων ὑπ' αὐτῶν*." Planissime assentior, sed non est in illa observatione, ut Elmsleius fecit, subsistendum: quaerendum est quibus vérbis magnus poëta hanc sententiam enuntiaverit. Cave enim credas utramque huius sententiae partem in vulgata scriptura inesse. Inest pars posterior tantum *ἢ πρὸς οὐρανὸν βιβῶν*, id est *ἢ κλέος οὐρανόμηκες τοῖς Θηβαίοις περιθησόντων τῶν Ἀργείων ὅταν ἡττηθῶσιν*. Prior pars non inest, quia *τιμῇ κατέχειν τὰς Θήβας*

nihil omnino significat. Ridemus enim levem scholiastam, qui serio affirmat τιμὴν esse πρόστιμον et τιμωρίαν: itaque τιμῇ κατέχειν esse τιμωρίᾳ ὑποτάττειν, quod accepisse videtur pro τιμωρίαν sive ζημίαν ἐπιτιθέναι, δίκην λαμβάνειν παρὰ τῶν Θηβαίων, sed audi ipsum: καὶ τὸ Καδμείων πέδον τιμωρίᾳ ὑποτάξων. τὸ γὰρ τιμὴ ἔσθ' ὅτε πρόστιμον δηλοῖ. Ὅμηρος·

> εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος [Πριάμοιό τε παῖδες
> τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν Ἀλεξάνδροιο πεσόντος].

Iliad. Γ. 288. Hoc vero est interpretari! τιμὴν τίνειν, ἀποτίνειν, ἀποδιδόναι quid sit intelligimus, et nihil cum τιμωρίᾳ commune habere hoc quoque intelligimus. Eodem cerebro dignum est quod continuo magister addidit ἢ apud Sophoclem bis significare καί. Nugae! meliora quaeramus. Quoniam contrariis contraria opposita fuisse certum est apparet Sophoclem Argivorum cladi et ingenti Thebanorum gloriae victoriam Argivorum captasque Thebas opponere debuisse. Statim de summa rerum dimicabitur et Argivi aut victores Thebis potituri sunt aut victi ingentem Thebanis laudem ac gloriam addituri. Itaque requiritur τὸ Καδμείων πέδον αἱρήσειν πολέμῳ aut κρατήσειν aut καταςρέψεσθαι βίᾳ, τοῖς ὅπλοις aut aliquid denique huiusmodi. Solum ΤΙΜΗΙ corruptum est. Scribendum esse censeo:

> ὡς αὐτίκ' Ἄργος ἢ τὸ Καδμείων πέδον
> ΑΙΧΜΗΙ καθέξον ἢ πρὸς οὐρανὸν βιβῶν.

Nemo dubitabit quin αἰχμῇ κατέχειν τὸ Καδμείων πέδον pro καταςρέφεσθαι τῷ πολέμῳ, τοῖς ὅπλοις, βίᾳ rectissime sit dictum et Sophocle dignum. Αἰχμῇ et δορί pro πολέμῳ omnes dixerunt, quemadmodum et αἰχμαλωτός et δοριάλωτος. Αἰχμῇ κατέχειν igitur est τῷ πολέμῳ sive τοῖς ὅπλοις κρατεῖν, quod ipsum Poëtae locus postulat. Unde natum sit ΤΙΜΗΙ pro ΑΙΧΜΗΙ sic explicandum videtur. Quum in vetere libro detrito ac lacero * * * ΜΗΙΚΑΘΕΞΟΝ superesset sciolus substantivum in — μῇ exiens quod primum in mentem venit supplevit de suo deditque τιμῇ καθέξον, quod nunc miseri Interpretes explicare nituntur sed perdunt operam.

C. G. C.